

การศึกษา เรื่อง สภาพปัญหา ผลกระทบ และการดำเนินงานในการจัดการปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจาก โรคเอดส์ : กรณีศึกษา โรงเรียนวัดสันคะยอม ตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและผลกระทบที่แท้จริงของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ เพื่อศึกษาแนวทางการจัดการปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ของชุมชนตำบลมะเขือแจ้ และเพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์

ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาใช้รูปแบบการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยวิธีการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ซึ่งมีประชากรที่ทำการศึกษา จำนวน 27 คน ซึ่งประกอบด้วย ครูที่รับผิดชอบภาระงานด้านเอดส์ ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองนักเรียน และนักเรียนทั่วไป การเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ในตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน มีจำนวน 98 คน แยกเป็นเพศชาย 47 คน เพศหญิง 51 คน เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์โรงเรียนวัดสันคะยอม ตำบลมะเขือแจ้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน มีจำนวน 11 คน แยกเป็นเพศชาย 4 คน เพศหญิง 7 คน และผู้ปกครองที่ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ที่มีชีวิตอยู่ในปัจจุบัน จำนวน 60 คน แยกเป็นเพศชาย 20 คน เพศหญิง 40 คน

สภาพปัญหาที่แท้จริงของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์มี 3 ด้าน ได้แก่ สภาพปัญหา ด้านเศรษฐกิจ สภาพปัญหาด้านการศึกษา และปัญหาด้านจิตใจและสังคม ซึ่งปัญหาด้านเศรษฐกิจของครอบครัวเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ เนื่องมาจากโครงสร้างพื้นฐานทางครอบครัว

เหลือเพียงแค่ “วัยชราผู้สูงอายุกับวัยเด็ก” เพราะครอบครัวสูญเสียแรงงานหลักในการเลี้ยงดูครอบครัว จึงทำให้ผู้สูงอายุได้กลายเป็นแรงงานหลักในการหารายได้เลี้ยงครอบครัวและเป็นผู้ดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป ซึ่งมีรายได้ไม่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น นั้นรวมไปถึงค่าใช้จ่ายทางการศึกษาต่อในระดับที่สูงต่อไปของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ด้วย และด้านพัฒนาการของเด็กที่มีการเรียนรู้ช้ากว่าเพื่อนวัยเดียวกัน ตลอดจนปัญหาด้านสภาพจิตใจ เด็กมีความหวาดหวั่น ขาดความรักความอบอุ่น ส่งผลให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเอง และสภาพแวดล้อมในชุมชนเกิดความไม่ยุติธรรม ไม่มีความตระหนักในการให้ความช่วยเหลือครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ อีกทั้งการไม่มีเวลาดูแลเด็ก อาจเป็นบ่อเกิดแห่งความไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน และเกิดช่องว่างระหว่างวัยของผู้สูงอายุหรือผู้ดูแลเด็กกับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ได้

แนวทางการจัดการปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ของชุมชนตำบลมะเขือแจ้ ได้แก่ การจัดการปัญหาด้านเศรษฐกิจ คือ การช่วยเหลือด้านเงินและการสนับสนุนด้านทุนฝึกทักษะวิชาชีพ การจัดการปัญหาด้านการศึกษา คือ การช่วยเหลือให้เด็กมีโอกาสทางการศึกษาทัดเทียมกับเด็กทั่วไป และการจัดการปัญหาด้านจิตใจและสังคม คือ การจัดกิจกรรม 3 กิจกรรมได้แก่ กิจกรรมเข้าค่ายเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและครอบครัวที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ กิจกรรมสร้างความเข้าใจแก่เด็กนักเรียน ครูในการอยู่ร่วมกันกับเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ และกิจกรรมการเยี่ยมบ้าน สำหรับกรณีมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการปัญหาเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์นั้น พบว่า ชุมชนตำบลมะเขือแจ้ได้มีส่วนร่วมในแนวทางการจัดการสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นทั้ง 3 ด้านของเด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์ โดยที่แต่ละฝ่ายมีบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกันไปตามบริบทของตนเอง

The objectives of the study were to examine the real problem and impacts of children affected by AIDs ; to find out some way to deal with the problem of AIDs - affected children in Tambon Ma Khau Jae ; and reveal the community's participation in dealing with this problem

This qualitative research use the focus - group discussion and in - depth interview to collect the data from 27 informants consisting of teachers responsible for AIDs work, community leaders, parents, and students in general. The triangle technique was used to check and analyze the data. The findings were summed up below.

The children affected by AIDs in Tambon Ma Khau Jae, Muang District, Lampon Province are 98 : 47 boys and 51 girls. There were 11 children affected by AIDs at Wat Sankayom School in Tambon Ma Khau Jae, Muang District, Lampon Province : 4 boys and 7 girls. There were 60 HIV - infected parents that were still alive: 20 fathers and 40 mothers.

The three real problems of children affected by AIDs were the economic problems, the education problem and the mental and social problem. Their family was economically affected because it consisted of an old person and the child. It was the old person that earned a living to feed the family. Most of the old people were wage - earners and did not have enough income. They could not pay for the children's educational expenses. The children were retarded when compared to children of their age. They were also faced with a mental health problem. They felt lonely and lacked of love and warmness, resulting in lack of self confidence. Moreover, the community environment did not provided them with justice. No one thought of giving assistance to families affected by AIDs . The family members had no time to take care of children, so there might be a lack of understanding within the family. Thus, there was a generation gap and even the gap between children and their attendants.

Regarding the solutions to the problems of AIDs - affected children, the economic problem was reduced by giving financial support and occupational development. The education problem was solved by providing the children with an equal opportunity to children in general. The mental and social problem was handled by holding three activities, i.e., going camping to build a good relationship between children and families, building a good understanding of pupils and teachers in staying together, and visiting children's home. The communities in Tambon Ma Khau Jae participated in solving all the three problems. Each party played different roles in solving these problems.